

Sygn. akt II KK 337/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)
SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)
SSN Waldemar Płóciennik

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **T. D.**

skazanego z art. 54 § 2 k.k.s. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 12 grudnia 2013 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 5 czerwca 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok co do T. D. w części dotyczącej kary
grzywny oraz kosztów sądowych i w tym zakresie przekazuje
sprawę Sądowi Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem nakazowym z dnia 5 czerwca 2013 r., uznał T. D.
za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 54 §
2 k.k.s. w zb. z art. 56 § 2 k.k.s. i z art. 60 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., art. 7 §

1 k.k.s. i art. 9 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 300 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 zł, po czym zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1 800 zł tytułem opłaty i 90 zł tytułem zwrotu wydatków postępowania.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w pierwszej instancji w dniu 25 lipca 2013 r., po upływie terminu do złożenia sprzeciwu.

Kasację od tego wyroku w części dotyczącej kary grzywny na korzyść skazanego złożył Prokurator Generalny, zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego materialnego, tj. art. 23 § 2 k.k.s., poprzez wymierzenie T. D. na podstawie tego przepisu kary grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 zł, to jest w wymiarze przekraczającym górną granicę kary grzywny możliwej do orzeczenia wyrokiem nakazowym”.

Skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna, przeto mogła być uwzględniona na posiedzeniu (art. 535 § 5 k.p.k.).

Kodeks karny skarbowy przewiduje możliwość wydania wyroku nakazowego w sprawie o przestępstwa skarbowe (art. 113 § 1 k.k.s. i art. 171 – 172 k.k.s.). Zastrzega jednak w części ogólnej działu I tytułu I, to jest w art. 23 § 2 i w dziale V tytułu II normującym dodatkowo postępowanie nakazowe, to jest w art. 172 § 1, że wyrokiem nakazowym można orzec za przestępstwo skarbowe grzywnę w granicach nieprzekraczających wysokości 200 stawek dziennych. Natomiast w niniejszej sprawie Sąd wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 300 stawek dziennych. Doszło zatem do rażącego naruszenia prawa, najpierw – materialnego, które to naruszenie miało oczywisty, istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Dlatego należało uwzględnić kasację i, biorąc pod uwagę zakres zaskarżenia oraz wnioski, uchylić wyrok nakazowy w części orzeczonej wobec T. D. kary. Orzeczenie kasatoryjne musiało objąć również rozstrzygnięcie co do opłaty, bowiem wymierzona została od kwoty grzywny, i wydatki. Z uwagi na to, że wyrok

został uchylony (w części), a nie utracił mocy na skutek sprzeciwu, lecz z powodu kasacji, nie zaktualizował się, określony w art. 506 § 3 k.p.k. obowiązek rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych. Sąd Rejonowy rozpozna więc sprawę w uchylonej części w postępowaniu uproszczonym, przy czym nie jest wykluczone wyrokowanie w trybie nakazowym, bacząc, aby nie naruszyć dyspozycji art. 23 § 2 k.k.s., a przy określeniu wysokości stawek – art. 443 k.p.k. w związku z art. 113 § 1 k.k.s.